

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi Komisja podnosi, że Królestwo Belgii po pierwsze nie określiło minimalnych wymagań kwalifikacyjnych dla niektórych członków personelu zatrudnionego w dziedzinie odzyskiwania, recyklingu, regeneracji lub niszczenia substancji regulowanych określonych w art. 2 rozporządzenia i zawartych w spręcie chłodniczym i klimatyzacyjnym, pompach ciepłych, systemach ochrony przeciwpożarowej i gaśnicach — z wyjątkiem regionu Brukseli w odniesieniu do gaśnic zawierających halon — i po drugie nie podjęło w odniesieniu do regionu Walonii wszelkich wykonalnych środków ostrożności w celu zapobiegania wyciekom substancji regulowanych i ich minimalizowania oraz nie przeprowadzało corocznych kontroli tych wycieków.

(¹) Dz.U. L 244, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Finlandii

(Sprawa C-523/06)

(2007/C 42/28)

Język postępowania: fiński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Huttunen i K. Simonsson)

Strona pozwana: Republika Finlandii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Republika Finlandii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 5 ust. 1 oraz art. 16 ust. 1 dyrektywy 2000/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 listopada 2000 r. w sprawie portowych urządzeń do odbioru odpadów wytwarzanych przez statki i pozostałości ładunku (¹) w zakresie w jakim nie utworzyła ani nie wykonała planów odbioru i zagospodarowania odpadów dla wszystkich portów,
- obciążenie Republiki Finlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 28 grudnia 2002 r.

(¹) Dz.U. L 332 z dnia 28 grudnia 2000 r., str. 81.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van koophandel Hasselt w dniu 22 grudnia 2006 r. — NV de Nationale Loterij przeciwko BVBA Customer Service Agency

(Sprawa C-525/06)

(2007/C 42/29)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank van koophandel Hasselt (Belgia)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: NV de Nationale Loterij

Strona pozwana: BVBA Customer Service Agency

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 49 traktatu WE należy interpretować w ten sposób, że ograniczające przepisy krajowe takie jak art. 37 ustawy z dnia 19 kwietnia 2002 r., które utrudniają dostęp do rynku przedsiębiorstwu zamierzającemu dokonywać skierowanej na osiągnięcie zysku sprzedaży formularzy udziału grupowego w „Euro Millions”, są jednak dopuszczalne ze względu na interes publiczny (ochrona przed trwonieniem pieniędzy w grach), wiedząc, że:
 - a) Nationale Loterij, która od państwa belgijskiego uzyskała ustawowy monopol i uiszcza z tego tytułu opłatę monopolową, a która stawia sobie za cel ukierunkowanie wrodzonej skłonności człowieka do gier, prowadzi regularną reklamę udziału w „Euro Millions”, przez co skłonność ta w rzeczywistości jest pobudzana;
 - b) prowadzona przez Nationale Loterij regularnie reklama i jej metody sprzedaży powodują powiększanie rynku, przy czym Nationale Loterij dąży do maksymalizacji obrotu (względny finansowy), zamiast ukierunkowywać wrodzoną skłonność obywateli do gier,
 - c) mniej ograniczające działania jak ograniczenie dopuszczalnych stawek i wygranych mogłyby lepiej prowadzić do zamierzonego celu, to jest ukierunkowania wrodzonej skłonności do gier?
- 2) Czy ograniczający przepis krajowy taki jak art. 37 ustawy z dnia 19 kwietnia 2002 r., który utrudnia dostęp do rynku przedsiębiorstwu zamierzającemu dokonywać skierowanej na osiągnięcie zysku sprzedaży formularzy udziału grupowego w „Euro Millions”, narusza swobodę świadczeni usług (art. 49 traktatu WE) w przypadku, gdy pozwana sama nie urządza loterii, lecz jedynie chce organizować udział grupowy w „Euro Millions” z wykorzystaniem formularzy udziału należących do Nationale Loterij?